

תוספת לתקונא שתין ותשעה. - קיג ע"ב

שפולל הפל, המיקום שהפטרים והעטרות בקדושים מתחברים שם באוצר האשפול.

(נ"א) ויהי מקץ ימים ויבא קין, מה זה מקץ ימים? אלא מאותו שעתיד להאמר בו קץ כל בשר בא לפני, ומושום זה ואל קין ואל מנחתו לא שעה. ועוד מקץ ימים, אלא אמר מראש מהシリים שלו ולא מן היפה, כאשרם שבא עני לשער שלו ובזומן כארם מהו נאכ לאכל, כדי שלא לחת לו מהיפה שבמאכלים, לא רוצח לחת לו דבר אחר שאכל את מהו נאכ מהכל, בסוג את אותו מהו נאכ בסוף ונתן לעני הנה שהתיאש ממנו. אמר לו הקדוש ברוך הוא, גם הוא תזרקו אותו, ומושום זה לפול תזרקו אותו, ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל לא הקריב אלא מהיפה של הפל, וזה שכתיב והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו.

ומחליבין לא קריב לנבה שירון, ובגין דא וישע יה"ה אל הבל אל הכל ואל מנחתו ואל קין ואל שרירים, ומושום זה ויישע יה"ה לא תרואה את חמור אחיך דא קין דאייה רביין מכביד עוני, ואמר לא תרואה את חמור אחיך דא קין דאייה רביין מכביד עוני, ואמר לה רוצח לא שעתה חורה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שתת, פניך, הלווא אם תטיב שתת. אמר לו, אם אתה תטיב מעשיך שאתה, יתעללה קרboneך, ואם לא תטיב מעשיך - לא פטח חפותך רביין, שיפרע מפה. נאמר כאן רביין, ובמקום אחר כתוב כי תרואה חמור שנאך רביין מחת משאו כו' לא יוציא לאחררא בתיבתא, ותרלת מועז לו דלא עבד עבדיו דאיתו, ואירר בתיבתא עוזה תעוז עמו, מה עבד הכל, קם עליה ואפליה לארעה ולברת קם קין וקטלה דרכן בתיב ויקם קין אל הבל אחיו ויתרגנו, ובגין דא אמר בן סירא טב לביש לא תעבוד ובישא לא מטוי לך.

ויאמר יה"ה לךין אי הבל אחיך וכו' (בראשית ד ט), אמר רבי שמעון וכי לא היה ידע קודשא בריך הוא אין היה הבל דשאיל ליה, בתשובה, עזוב מזעב עמו. מה עשה הבל? קם עליו והפללו לארץ, ואחר כך קם קין ותרגנו, שבן כתוב ויקם קין אל הבל אחיו ויתרגנו, ומושום זה אמר בן סירא, טוב לרע אל מעשה, ולא יגיד אליך רע.

ויאמר יה"ה לךין אי הבל אחיך כו', אמר רבי שמעון: וכי לא היה יודע הקדוש ברוך הוא איפה היה הבל ששול אוטו, והרי אין מ恳ה מפנו דבר, פמו שגאמר אם יסתור איש במסתורים

אדם דכליל כלא, אמר דכתרין ועתرين קדיישין (דף קיד ע"א) מתקברין תפין בצרורא דאתפלא.

(נ"א) ויהי מקץ ימים ויבא קין מאין מקץ ימים אלא מההוא רעדיד לאחמר ביה קץ כל בשיר בא לפני, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ועוד מקץ ימים ולא אמר מראש גמים, אלא משורין דיליה ולא משיפורו, כבר נש דאתמי מסבנא לרערעה ובמנא דאייה תאיב למיכל, בגין דלא למתיב לה משיפורו דמאלך, לא בעי למיתבליה מידי במר דאלך שיפורו דכלא, בגין מהו דאייה בסופה ויהיב למסבנא דא דאתיאש מניה, אמר ליה קודשא בריך הוא לכלה תרמון ליה, בגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הבל לא אקריב אלא משיפורו דכלא הרא הוא רכתי ותבל הביא גם הוא מבכורות צאנו.

ומחליבין לא קריב לנבה שירון, ובגין דא וישע יה"ה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ויאמר יה"ה לךין למה חרה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שתת, אמר לה אם אתה תטיב עובך, שאתה יסתלק קרבנה, ואם לא תטיב עובך לפתח חפותך רביין ריתפרע מינה, אהמר הכא רוביין ובאחר אחיה בתיב כי תרואה חמור שנאך רוביין תחת משאו וכו' לא תרואה את חמור אחיך דא קין דאייה רביין מכביד עוני, ואיתך לא בעי לאחררא בתיבתא, ותרלת מועז לו דלא עבד עבדיו דאיתו, ואירר בתיבתא עוזה תעוז עמו, מה עבד הכל, קם עליה ואפליה לארעה ולברת קם קין וקטלה דרכן בתיב ויקם קין אל הבל אחיו ויתרגנו, ובגין דא אמר בן סירא טב לביש לא תעבוד ובישא לא מטוי לך.

ויאמר יה"ה לךין אי הבל אחיך וכו' (בראשית ד ט), אמר רבי שמעון וכי לא היה ידע קודשא בריך הוא אין היה הבל דשאיל ליה, בתשובה, עזוב מזעב עמו. מה עשה הבל? קם עליו והפללו לארץ, ואחר כך קם קין ותרגנו, שבן כתוב ויקם קין אל הבל אחיו ויתרגנו, ומושום זה אמר בן סירא, טוב לרע אל מעשה, ולא יגיד אליך רע.

ויאמר יה"ה לךין אי הבל אחיך כו', אמר רבי שמעון: וכי לא היה יודע הקדוש ברוך הוא איפה היה הבל ששול אוטו, והרי אין מ恳ה מפנו דבר, פמו שגאמר אם יסתור איש במסתורים